

foruden det Aar, da den skal gjælde, vil Regjeringen jo have to Aar til at underkaste Sagen ny Overveielse. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, hvis ikke andre videregaaende Forslag skulde finde Anklang, at der i alt Fald tillægges de Bemærkninger, jeg har tilladt mig med Hensyn til Scalaen, den Virksomhed, at foruden §§ 2 og 3 ogsaa § 12 foreløbigt kun fastsættes for Aaret 1862, altsaa træder i Kraft den 1ste Januar 1862 og ud af Kraft den 31te December samme Aar, saa at den kun gjælder for eet Aar som en Prøve, idet jeg skal bemærke, at en Revision af de kjøbenhavnske Skatteforhold let kan komme til at omfatte dette Forhold, hvortil Materialet da vil foreligge, og at det ikke i mindste Maade vil røkke det hele System, som her foreslaaes indført, eller forstyrre den hele Mechanisme, enten Scalaen sættes op eller ned; thi de samme Commissioner, Schemata og Protokoller kunne med samme Lethed bringe den ene og den anden Tabel til Anvendelse. Det vil altsaa ikke i mindste Maade forstyrre den hele Mechanisme; den vil gaae, hvad enten Scalaen opretholdes eller den erstattes af en anden; men man vil efter et Aars Prøve have Leilighed til at see, i hvilket Forhold de forskjellige Samfundsclasser ville rammes, og hvilke finansielle Resultater en Forandring vil medføre; thi det maa jo erindres, at det her ikke blot kommer an paa det absolute Forhold, at en vis Sum kun bærer en vis Procent, men at det tillige maa komme i Betragtning, hvilken Indflydelse enhver Forandring vil medføre for den hele Masse af Skatteydere, som skal tilveiebringe det Totalbeløb, der skal fremkaldes. Om der f. Ex. gives 2 pCt. af 1,200 Rd. eller 4 pCt. af 600 Rd., giver vel det samme Resultat; men hvilken Indflydelse en Forandring af denne Art i Scalaen vil have paa den hele Fordeling, og hvorledes den vil stille sig til de forskjellige Samfundsclasser og det Beløb, hvorpaa Afgiften skal fordeles, derom kunne selv de, der ere nøie inde i Forholdene, kun staa sig en Løs Forestilling ved at gjætte sig frem,

hvorimod der vil foreligge et bedre Grundlag efter et Aars Prøve. Der er en heel Deel af de Smaaforandringer, der ere foretagne i Folkethinget, som jeg anseer for at være hensigtsmæssige; men der er dog eet Punkt, hvorom jeg endnu skal tale et Par Ord. Det er Bestemmelsen i § 7. Det er bekendt og har været Gjenstand for Forhandlinger her i Salen ved et Par foregaaende Love, at der er Riser af Landdistrictet, som gaae næsten ind til Kjøbenhavns Bolde, og at saaledes en heel Deel Folk, der ligefrem maae regnes for Kjøbenhavnere, for Indvaanere i Kjøbenhavn og have fuld Andeel i alle kjøbenhavnske communale Goder, ligge udenfor Kjøbenhavns Beskatnings Omraade. Det er derfor naturligt, at der har været en stærk Tendents hos de communale Autoriteter til at udvide deres Beskatningsret til dem, naturligvis kun forsaavidt de paa nogen Maade kunne rammes indenfor Boldene, indenfor Kjøbenhavns Omraade, og der har i den Henseende været foreslaaet forskjellige Bestemmelser, som stedse ere vorede og i § 7 have faaet en stor Fylde. Jeg har henpeget til det Tilfælde, som giver dette Spørgsmaal den største praktiske Interesse; og det sees, at der ogsaa er gjort en Udvidelse udenfor dette Forhold, men det forekommer mig at være en Sag, der ikke vel kan ordnes i en Skattelov for et enkelt Sted, da det ligefrem maa forudsætte Gjenfaldighed, hvis man ikke skal beskatte den samme Gjenstand to Gange i to Communer. Der er bleven gjort forskjellige Forsøg paa at afværge disse Ulemper, men jeg troer ikke, at det er lykkedes, og hvis altsaa Loven dog muligens skulde faae enkelte Forandringer — jeg skal for mit Vedkommende paa det Bestemteste tilraade kun at gjøre de lempeligste og nødvendigeste — vil det være et stort Spørgsmaal, om det ikke var nødvendigt at lade § 7 udgaae, naturligvis ikke udgaae i den Forstand, at man slap den Tanke, der er berettiget, men fordi jeg troer, at Tanken maatte fyldestgøres ved en almindelig Lov, der ordnede det hele Forhold for hele Landet.